

§ 23.

Οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου βαστοῦσι καθαρὸν λ-μὸν τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν μετρητῶν, τὸν ὅποιον εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου παρασαι-
νουσι ὅπου ἀνήκει. Κάθε πεντετεῖαν καταστρώνουσιν ἐκ τῶν χρονι-
κῶν λ-μῶν σύντομον ἔρανον, τὸν ὅποιον τυπώνουσι καὶ διαμεράζου-
σιν εἰς τοὺς περιέργους. Ἐπικυρωθείσης τῆς διαθήκης, αὐτοὶ τὴν
τυπώνουσι μὲ τὴν Βολγαρικὴν καὶ Γραικικὴν μετάφρασιν καὶ τὴν
διαδίδουσι πανταχοῦ τὸ ὅποιον ποιοῦσι καὶ κάθε φορὰν, ὅτε φανῇ
ἀνάγκη.

§ 24.

Τὰ ἄνω ἐκτεθημένα εἶναι ἡ γενικὴ διάταξις τῆς θελήσεώς μου,
κατὰ τὴν ὅποιον πρέπει νὰ θαδίζωσιν. Αὕτη ἐνάγεται εἰς ὅλον τὸ
κεφάλαιον, τὸ καθιερωμένον παρ' ἐμοῦ αἰωνίως πρὸς ὄφελος τοῦ
διδασκικοῦ καταστήματος τοῦ Γαβρόβου.

§ 25.

Παρελθούσης τῆς εἰκοσιετοῦς προθεσμίας οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου
ἀρχίζουν νὰ λαμβάνωσι κατὰ τὸ Βιλλέτο № 530, 1843 Φεβρου-
αρίου 16 τὸν χρονικὸν τόκον τῆς αὐξηθείσης ἐκ τῶν τόκων ποσό-
τητος, τὸν ὅποιον, ὡς ἄνω ἐξετέθη, μετ'χειρίζονται πρὸς κέρδος
τοῦ διδασκικοῦ καταστήματος τοῦ Γαβρόβου καθ' ὁμοίωσιν τοῦ
πρώτου Βιλλέτου μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τότε διορίζουσι νὰ
τεῖς στέλλωνται ἀπὸ Γαβρόβου πρὸς ἐκπαίδευσιν, εἰς τόπον
ἐνὸς τρεῖς ὑπότροφοι νέρι, τοῖς δὲ σπουδάζουσιν εἰς τὸ Ὀδессιακὸν
πνευματικὸν κατάστημα δίδουσιν ἀντὶ τῶν ἑκατὸν, ἑκατὸν πεντή-
κοντα ρούβλια ἀργυρᾶ.

§ 26.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον οἱ κύριοι ἐπίτροποι μετὰ τὸ τέλος τῶν
τεσσαράκοντα ἐτῶν λαμβάνουσι τὸν χρονικὸν τόκον καὶ ἀπὸ ὅλην
τὴν σωρευθεῖσαν ἀπὸ τὸν χρονικὸν τόκον ποσότητα τοῦ τρίτου